

APVIENOŠANĀS LAIKS UN ZĪME

Labvakar. Tas ir gods atrasties šovakar šeit un stāvēt šajā vietā.

2 Es šorīt, braukdams pa ielu... Es biju lūgšanā, gaidīju uz To Kungu. Un braukdams es ieslēdzu radio kalpošanu, brāli Smitu, melnādaino brāli (vai kāds no jums šorīt viņu dzirdēja, kāds no jums?) no turienes, man šķiet, no Ohaio. Kāds pateica man, ka viņš sludina, un sacīja: “Tev vajadzētu viņu paklausīties,” kaut ko tādu.

3 Tā nu sanāca, ka šodien es viņu paklausījos. Un viņš patiešām pateica to, ka šodien pasaulē vairojas grēks un ka viņš bija... Pēc tam es pārgriezu nedaudz tālāk, nākošo radiostaciju, atradu un paklausījos vēl vienu. Kamēr es braucu šurp, es jau nodomāju, ka šorīt teju vai esmu nokavējis, kad ienācu. Tāpēc mēs patiešām uzskatām to par godu šovakar atrasties šeit un kalpot Tā Kunga kalpošanā.

4 Un runājot par brāli Nevilu un vēstījumu todien tai kundzei, mūsu mātai, kura tikko kā mūs atstāja; tas bija... Mēs visi zinām, kas tā bija, tā bija māsa Vīlere. Un pārdomājot par vīrieti, kurš šovakar šeit kristījās; viņa... Es kristīju māsu šajā baseinā, kad es...viņiem bija jāved viņa šurp invalīda ratiņos. Viņa mira no vēža, un viņai bija atlicis dzīvot vienu nakti; ārsti jau bija no viņas atteikušies, viņai bija jāmirst nākošajā rītā. Un es devos pie viņas uz mājām un mēģināju stāstīt viņai par dievišķo dziedināšanu, bet viņa tikai atkārtoja: “Es neesmu cienīga, lai tu ienāktu zem mana nama jumta.” Viņa sacīja: “Es neesmu cienīga, ka manā namā atrodas kalpotājs.” Viņa sacīja: “Es esmu grēciniece.” Taču viņa sacīja: “Ser, es negribu nomirt šādi.” Un mani turp aizveda Greisa Vēbera. Es vienkārši ienācu, noguris no sanāksmēm; un, kad es tur par viņu lūdzu un lasīju viņai Rakstus, viņa saņēma glābšanu. Viņa toreiz teju vai roku nevarēja pacelt, taču gribēja visiem paspiest roku. Viņa vienkārši... Ar viņu kaut kas notika.

5 Un, kamēr viņi spieda rokas, es ieraudzīju vīziju, ka viņa aiziet uz vistu sprostu un atnāk atpakaļ. Es sacīju: “Viss ir kārtībā, tagad viss būs labi,” un tas bija pirms astoņpadsmit gadiem. Un kopš tā laika vēzis vairs viņai netika klāt. Viņa nomira...viņa nenomira no vēža; viņai bija sirdstrieka, un tas viņu nonāvēja. Viņa tika turēta zem skābekļa; viņa nomira no sirdstriekas.

6 Un tad es pārdomāju: pašās beigās cilvēki gāja prom, viņi dziedāja: “Tad atnāca Jēzus.” Tieši tā arī notika, Viņš atnāca un saglabāja viņas dzīvību šos astoņpadsmit gadus. Un es nodomāju: “Tas ir tieši vietā.” Tā sieviete droši vien nezināja, ka viņa to darīja šādā veidā, bet varbūt arī zināja. Taču vienkārši tā daļa bija tik ļoti piemērota: “Tad atnāca Jēzus.”

7 Un tā, vēl ir pavisam neilgi, es ceru, pirms manas lielās gatavošanās manām sanāksmēm. Es kļūstu patiešām nervozs. Šorīt es biju tik uzvilcies, es aizgāju palūgt. Un es esmu mājās, atkal esmu šeit. Ģimeni es tikko kā aizvedu uz Arizonu, un es....lai bērniņi tiktu uz skolu. Bet es atbraucu atpakaļ uz šejieni, lai nedaudz atpūstos, pamedītu kopā ar brāli Vudu un dažiem šejienes brāļiem; nākošnedēļ mēs brauksim uz medībām. Mēs brauksim uz Kentuki. Un es biju... Izrādījās, ka es atbraucu tieši tajā dienā, kad nomira Vīleres kundze, tāpēc es uzreiz pieslēdzos un palīdzēju brālim Nevilam tajā apbedīšanā.

8 Lūk, es nemēģinu... Ziniet, es nemēģinu par to runāt pārāk daudz, ziniet, par to, ka cilvēki žēlojas. Jo, pēc manām domām, viena no briesmīgākajām lietām ir redzēt vīrieti vai sievieti, kas pastāvīgi žēlojas. Es vienmēr esmu domājis: “Dievs, pasargā mani no tā.” Sprotiet, tas vienmēr vājina ticību. Jūs vienkārši... Ja jūs... Es zinu, kad kļūsti vecāks, ikviens mums, ar mums kaut kas notiks, un tas notiek. Un es zinu, ka šīs mazās lietišķas krāsies; tā notiek tad, kad tu noveco, vienkārši tā tam ir jānotiek. Taču, pēc manām domām, viena no briesmīgākajām lietām ir tad, kad sātans šādi kronē kāda cilvēka dzīvi: neapmierināts vecuks vai vecenīte. Sprototat? Es ceru, ka es līdz tam nenonāksu. Es ceru, ka spēšu to panest, savas nastas, un aiziet līdz tam, ka... Es gribu, lai mana dzīve tiek vainagota ar Dieva Godību: ar Viņa pacietību, pazemību, mieru, maigumu, un piepildīta ar Svēto Garu.

9 Un es... Un viena no tām lietām, kas man ir traucējusi visas manas dzīves laikā, ir bijis mans nervozums. Tad, kad es kļūstu tik novārdzināts, tad esmu ļoti piekūsis. Man parādās tāda kā sajūta, ka nevienam tu neesi vajadzīgs, zini, un tu esi pavisam... Arī jums tā gadās. Un tā nu sanāca, ka man tā bija pārāk daudz, un tagad reizēm kļūst pavisam slikti, un es teju vai nevaru... Tas saspringums, lūk, kāds tam ir iemesls. Un es bieži nonāku līdz tam, jo īpaši to daudzo vīziju dēļ, saprotiet, tas vienkārši man atņēma spēku. Es skatos uz cilvēku, domāju: "Tā ir vīzija. Nē, nē, nē, tā nav vīzija. Jā! Vai arī nē?" Saprotat? Un jūs vienkārši nevarat saprast, kāda tam ir cena.

Tā ka pēc tam tu nezini. Tad sāc domāt: "Nu ko, tu esi..." Pēc tam tu paej maliņā un domā: "Nu, ko es esmu paveicis? Te nu es esmu, man ir piecdesmit gadi, un es vēl neko neesmu izdarījis Tam Kungam; un es novecoju, un kas... Ak vai!" Pēc tam pār tevi nonāk, kā mēs to saucam, "skumjas". Mana vecuma brāļi atceras, ka agrāk to sauca par "grūtsirdību". Tētis par to runāja, bet es nevarēju saprast, ko viņš ar to domāja, bet tagad es zinu, ko viņš gribēja pateikt. Tāpēc tad tu šādi jūties, bet tajā nav nekādā īstenuma; tas vienkārši esi tu pats, un tu to zini. Saprotiet, tu zini, ka to dari tu pats.

10 Tāpēc tagad es cenšos nedaudz nomierināties un sagatavoties stiprajam grūdienam, kas, es ceru, atnāks drīz. Un vēl caur... Man uzreiz ir jādodas uz Ņujorku un es...uz sanāksmi tur, uz kampaņu, bet pēc tam uz Šrivportu, tad dodos atpakaļ uz Fīniksu, bet pēc tam braukšu pa Savienoto Valstu rietumu...dienvidu robežu. Un vēl, šobrīd notiek gatavošanās ārzemju braucienam uzreiz, kad varēsim, pēc gada sākuma, varbūt martā, aprīlī, aptuveni tā; mēs sāksim Stokholmā vai Oslo un brauksim pa visu pasauli, ja izdosies, šajā nākamajā tūrē.

11 Bet šobrīd es esmu mājās, nedaudz atpūtīšos, lai atgūtos un atspīrgtu. Un, ja būs Tā Kunga griba, es atgriezīšos no Kentuki nākamajā svētdienā. Un, ja viss izdosies, ja Tam Kungam labpatiks un brālim Nevilam nekas nebūs pretī, tad es pacentīšos nākamsvētdien novadīt sanāksmi, jā tā būs Tā Kunga griba. Un, ja Viņš to gribēs tā, kā grib brālis Nevils, es būšu šeit. Tieši tā, Viņš arī... Ja Viņa griba būs tāda, kāda ir brālim Nevilam. Es ceru, ka jā. Un tā, es redzu... Turklāt es zinu, ka drīz, ja tā būs Tā Kunga griba, es uz kādu laiku no jums aizbraukšu.

12 Un es...vienkārši nelieli vēstījumi, kad man sirdī atnāk kaut kas tāds, ko man gribas jums izteikt, saprotiet, un mēs varam būt sadraudzībā ap to. Lūk, man tādi ir vairāki, pieci vai seši, kas man tikko kā atnāca dažās pēdējās dienās. Un es šeit uz dažām dienām biju aizgājis, medīju vāveres. Un es aizeju mežos un ņemu sev līdzī zīmuli un papīru. Saprotat? Un tā, aptuveni tai laikā jau ir uzlēkusi saule un diena ir sākusies, es atlaižos pret kādu koku. Ja es neaizmiegu, es sāku lūgties un tad es...Tas Kungs man kaut ko iedod. Es sāku to pierakstīt, saprotiet. Jūs saprotat, ko es gribu pateikt; kad tu atpoci, tad tu... Pēc tam es ierodos šeit un izrakstu visu pierakstu grāmatiņā. Un tad, kad mani aicina, es izeju un ņemu līdzī savu lapiņu, sāku to pētīt un skatos, ar ko man sākt, saprotiet. Un tieši tas notiek šobrīd.

13 Un tā, tagad es gribētu, ja būs Tā Kunga griba, vienkārši runāt... Es cenšos saīsināt tos lielos, garos vēstījumus, saprotiet, kad es turpinu stundām ilgi. Un Čikāgā Tas Kungs man palīdzēja nobeigt diezgan ātri, pēdējā vakarā, aptuveni trīsdesmit minūtēs. Un kāds pienāca un pateica: "Man šķita, ka tu vienkārši nevari citādāk, taču tev izdevās." Tas ir, trīsdesmit minūtes pēc divarpus vai trīs stundām, saprotiet. Tāpēc, iespējams, šodien izdosies pasteigties un nedaudz papraktizēties, lai jūs neaizturētu ilgi.

14 Lai Dievs jūs svētī. Lai kur arī es nebrauktu, nekur nebūs tādas vietas kā šis dievnams. Šeit ir mājas, dārgas mājas. Un es jūtu līdzī Vīleru ģimenei, šim dārgajam melnādainajam brālim, kurš nomira. Es lūdzu kopā ar viņu, neilgi pirms viņš aizgāja, jauks cilvēks. Un tagad viņš ir mājās pie Dieva, un viss ir beidzies. Un tev tik un tā būs jāaiziet, un mēs visi to zinām. Tāpēc mēs... Lai Tas Kungs glabā viņu dvēseles mierā, un mēs sagaidām, ka reiz mēs pievienosimies tajā zemē, kur nav slimību, skumju un nāves. Līdz tam laikam darīsim visu iespējamo Evaņģēlija labā.

15 Runājot par spriedzi; es šorīt par to lūdzu. Bet ko jūs darītu, ja spriedzes nebūtu?

Aizdomājieties par to. Spriedze ir dzīves daļa. Kad es tā aizdomājos, mani tas tā kā uzmundrināja. Ja nebūtu nekādas rīvēšanās, mēs būtu kā lupatu lelles; nebūtu nekādu jūtu. Tad nebūtu nekā, ko piestrādāt. Kā vīrs un sieva; varbūt, ja viņa grib kaut ko izdarīt un viņi mēģina darboties kopā (jo īpaši kristieši), bet otrs grib... Un tad, kad jūs sanākat kopā, lai...tu uzzini, ko ir izdarījusi viņa; viņa uzzina... Saprotiet, spriedze patiesībā pietuvina jūs vienu otram. Un kāds tev pateiks, ka: “Nu, sak, tikai padomā par to nabaga sieviņu, kurai bija tik grūti, kad tu nebiji tajā labākajā stāvoklī,” vai arī, “vīram bija tik grūti, kad tu biji ne pārāk laba.” Pēc tam, kad viss ir piedots, paskaties, ko tu jūti attiecībā uz viņu. Ak, tu vienkārši...” Saprotiet, spriedzei ir jābūt. Tas arī viss.

16 Un vienkārši aizdomājieties par sajūtām; kā būtu, ja nebūtu nekādu sajūtu, nekādu sāpju vai vēl kaut kā? Kā būtu, ja vispār nebūtu sāpju, ja tev vispār nebūtu nekādu sajūtu? Saprotat? Bet, ja nebūtu nekādu sajūtu, tad tev vairs nebūtu kādas maņas. Saprotat? Tāpēc, redziet, viss ir tā, kā tam ir jābūt. Tāpēc: “Dievs, tikai dāvā mums žēlastību to izturēt,” lūk, kas ir vajadzīgs. Vienkārši stāvēt ar šo žēlastību, stāvēt un sacīt: “Mēs zinām, ka tad, kad beigsies šī dzīve, tas svarīgākais ir tajā pusē, un mēs gribam nokļūt tur.” Un tā, mēs atceramies, ka visas šīs lietas, tā ir spriedze.

17 Daži cenšas pasniegt kristietību kā tādu, kur tu esi brīvs no raizēm. Tu... Nē, tā tas nav. “Tu esi brīvs no spriedzes.” Ak, nē! Kad tu kļūsti par kristietī, tev spriedzes kļūst vēl vairāk, jo agrāk tu biji tāds kā vieglprātīgs, bezrūpīgs – lai kas arī nenotiktu, tu neuztraucies par savu rīcību.

18 Taču, kad tu kļuvi par īstu kristietī, tu katru brīdi aizdomājies: “Vai tas ir tīkami Tam Kungam? Es gribētu dzirdēt no Viņa...” Tas ievēd tevi spriedzē, liek būt nomodā. Lūk, kāpēc jūs esat tādi, kādi jūs esat. Tādējādi spriedze, galu galā, ir svētība. Vienkārši, kā tu uz to paskatīsies. Saprotat? Ja vien tu paskatīsies no citas puses, tur... Vienalga, lai cik plāni tu kaut ko negrieztu, vienalga būs divas puses. Saprotat? Tāpēc ir jāredz abas puses.

19 Un tā, spriedze... Es nodomāju: “Ak, tas taču... Kas tā par spriedzi? Ja vien es būtu piedzimis bez tās spriedzes...” Nu, ja man tās spriedzes nebūtu, es nebūtu tas, kas es esmu. Varbūt es nebūtu kristietis. Tieši tā spriedze atveda mani pie Jēzus Kristus. Saprotat? Tādējādi man tā bija svētība.

20 Un vēl, kā sacīja Pāvils, kad viņam bija spriedze vai vēl kaut kas, viņš bija trīs reizes runājis par to ar To Kungu, lai tas no viņa tiktu paņemts prom. Bet Tas Kungs sacīja: “Saul, Mans... Pāvil, tev pietiek ar Manu žēlastību.”

21 Viņš sacīja: “Tad es lepošos ar savām vajībām. Tad, kad es esmu vājš, es esmu stiprs.” Saprotat? Kamēr vien tas ir Tā Kunga gribai, viss ir kārtībā.

22 Lūk, reiz es to pārrunāju ar Viņu, kad tas mani uztrauca tik ļoti, ka es biju nobijies. Un Viņš pateica man pirms astoņiem vai desmit gadiem, Viņš pateica: “Tas vairs nekad tevi nebiedēs.” Un tas vairs nekad nav biedējis. Tieši tā, vairs neuztraucos par to. Es vienkārši jūtu to un es zinu, kas tur ir, taču es vienkārši virzos tālāk, jo tas mani vairs nebiedē; es esmu tik ļoti pateicīgs par to.

Lūk, Viņš būtu varējis pateikt: “Tā vairs nebūs,” tieši tāpat, kā: “Tas vairs nekad nebiedēs.”

23 Tādējādi tas notiek pēc Viņa gribas, tāpēc es vienkārši pieņemu to un saku: “Es pateicos Tev, Kungs; es iešu pa šo ceļu.”

24 Tagad uz brītiņu nolieksim mūsu galvas lūgšanai. Vai ir kāda īpaša prasība, par ko aizlūgt? (Es redzu, ka šeit stāv lakatiņi.) Paceliet savas rokas. Kungs, svētī katru Savu bērnu.

25 Mūsu debesu Tēvs, mēs tagad pienākam pie Tava lielā, majestātiskā žēlastības troņa, jo mums ir teikts pienākt. Mēs nākam pēc Jēzus Kristus pavēles. Un mēs nākam ar visām savām rūpēm un uzliekam tās uz Viņa, jo Viņš rūpējas par mums. Kāds liels mierinājums tas ir, apzināties, ka Viņš rūpējas par mums. Varenais debesu Dievs, Radītājs, rūpējas par mums, Savu radību. Mēs tik ļoti priecājamies par to, Kungs. Kāds tas ir mierinājums šajā laikā, kurā mēs dzīvojam, kad, tā vien

šķiet, nekur nevar iegūt mierinājumu, kā vien no Tava Vārda. Mūsu mierinājums ir Tavs apsolījums. Un Savā apsolījumā Tu pateici, lai mēs darām zināmus savus lūgumus, un “ja prasīsiet kaut ko Manā Vārdā, Es to izdarīšu”. Un visi šie lielie apsolījumi: “Prasiet un saņemsiet. Pasakiet šim kalnam: 'Kusties,' un nešaubieties, un tas kustēsies.” Visi šie apsolījumi, un mēs varam iegūt no Tā to, par ko mēs lūdzamies.

26 Ir paceltas rokas, viņiem kaut kas ir vajadzīgs, Kungs. Tu zini viņu vajadzību, atbildi uz to, Tēvs. Es savienoju savu lūgšanu kopā ar viņu lūgšanām Tavā priekšā; mana roka ir pacelta līdz ar viņējām. Lūk, šeit uz galda, šeit stāv lakatiņi. Ak, cilvēki ar ticību, ar cēlu ticību, Kungs... Šķiet, ka Tu esi mani svētījis ar kaut ko, ka es varu lūgties par slimajiem. Lai kur arī tas nebūtu, jebkur, lai kur arī es brauktu, ir kaut kas īpašs lūgšanā par slimajiem. Palīdzi tagad, Dievs. Es lūdzos ar patiesumu, lai Tu atbildi uz to vajadzību, kas ir aiz tiem lakatiņiem, kuri ir nolikti šeit, tie ir cilvēkiem, kuri ir izteikuši lūgumu. Lai uz tiem ir tava žēlastība.

27 Kungs, mēs saprotam, ka kopā ar mūsu Hixsu šeit ir viena sieviete, kas ir atlidojusi kaut kur no tālienes, lai par viņu tiktu palūgts, viņai ir vēzis; viņa gribēja zināt, vai būtu iespējams viņu šurp kaut kā nogādāt. Es lūdzu, Dievs, lai Tu saglabā šī cilvēka dzīvību, dāvā to. Un tur guļ mans mazais māsasdēls Mikijs, saslimis un vemj, viņam ir augsta temperatūra, tikko kā izgāja pa durvīm. Kungs, es ticu, ka mēs tur palūdzām ticības lūgšanu, ka Tu apturēji to, un es esmu Tev pateicīgs, sajutu, ka temperatūra aiziet no puisēna, pirms es izgāju no istabas.

28 Lūk, Kungs... Un mēs pateicamies Tev par to visu. Tagad ir mana kārta runāt Tavu Vārdu. Dāvā mums Tavu Vārdu, Kungs. Tavs Vārds ir Patiesība. Svētī mūsu dvēseles un dāvā mums žēlastību, kas mums ir vajadzīga, lai šovakar mēs varētu iegūt no Dieva apsolījuma, kas ir Vārdā, to, kas stiprinātu mūs visai atlikušajai nedēļai; dāvā to.

Svētī mūsu ganu, šo uzticīgo dvēseli, viņa sievu, viņa bērnus, diakonus, pilnvarotos un katru cilvēku, kas ienāks vai izies no šīs ēkas; dāvā to, Tēvs. Mēs lūdzam šīs svētības Jēzus Kristus Vārdā. Āmen.

29 Tagad es gribu izlasīt no divām Tā Kunga Rakstu vietām. Sākumā es gribu izlasīt no Psalmu grāmatas 86. Psalmu. Un pēc tam es gribu izlasīt Mateja Evaņģēlija 16. nodaļu, no 1. līdz 3. pantam. Un es gribu izlasīt daļu no šī Psalmā, nevis visu, bet aptuveni līdz 11. pantam, tas ir, nedaudz vairāk par pusi.

Un es gribu paziņot, ja man ir jānosauc tēma, pirms es par to sludināšu: “*Apvienošanās laiks un zīme*”. Apvienošanās laika zīme, izklausās nedaudz sarežģīti. Apvienošanās laiks, saprotiet, apvienošanās laiks, lūk, kas tagad notiek. Un šī apvienošanās laika zīme.

31 Psalmos, Dāvida lūgšana, 86. Psalmis.

Kungs, pagriez Savu ausi, paklausī mani, jo es esmu bēdīgs un nabags!

Pasargi manu dvēseli, jo es Tevi bīstos; palīdzi Savam kalpam, kas uz Tevi paļaujas!

Esi man žēlīgs, ak, Kungs, jo es Tevi piesaucu augu dienu!

Iepriecini Sava kalpa dvēseli, jo Tev pretī es paceļu savu sirdi.

Jo Tu, Kungs, esi laipnīgs un piedod labprāt: esi bagāts žēlastībā visiem, kas Tevi piesauc.

Uzklausī, Kungs, manu lūgšanu un ievēro, cik skaļa mana balss, Tevi piesaucot!

Bēdu laikā es arvien Tevi piesaukšu, jo Tu mani uzklausīsi.

Ak, vai tad tas nav brīnišķīgi? “Tu mani paklausīsi.”

Neviena Tev līdzīga nav starp dieviem, Kungs, un nekas nelīdzinās Taviem darbiem, ko Tu esi

darījis.

Visas tautas, Kungs, ko Tu esi radījis, nāks un zemosies Tavā priekšā un godās Tavu Vārdu, jo Tu esi liels un dari brīnumus, Tu vienīgais esi Dievs!

Tagad klausieties.

Māci man, Kungs, Tavu ceļu, lai es staigāju Tavā patiesībā; savieno manu sirdi tā, lai es Tavu Vārdu būtos! (Apvienošanās, redzat?) ...savieno manu sirdi tā, lai es Tavu Vārdu būtos!

32 Lūk, es runāju par apvienošanos un par laika zīmi. Tagad Mateja Evaņģēlija 16. nodaļa.

Atnāca pie Viņa farizeji un saduķeji un kārdinādami prasīja, lai Viņš tiem rādot kādu zīmi no debesīm.

Bet Viņš atbildēja un tiem sacīja: “Kad vakars metas, jūs sakāt: būs labs laiks, jo debess ir sarkana,

un rīta agrumā: šodien būs negaiss, jo debess ir sarkana un apmākusies.” Jūs, liekuļi, gaisa parādības jūs izprotat, vai jūs nevarat arī laika zīmes izprast?

Lai Tas Kungs pievieno Savas žēlsirdīgās svētības šim izlasītajam Vārdam.

33 Un tā, mēs runājam par šo apvienošanos, apvienošanās laiku, par apvienošanās laika zīmi. Redziet, šeit bija Jēzus, tai pēdējā Rakstu vietā Viņš pārmeta garīdzniecībai, ka viņi nespēja izšķirt laiku jeb laika zīmi. Lūk, vienmēr ir svarīgi, lai cilvēki, saprotiet, varētu izšķirt *tā laika zīmi, kurā viņi dzīvo*; jo Dievs par to raksta tik skaidri, ka nevienam nebūs attaisnojuma.

34 Un tā, parasti es būtu vērsies pagātnē un paņēmis kā piemēru citus kalpotājus jeb citus Tā Kunga kalpus bībeliskajos laikos (piemēram, Noas laika zīmi, Daniēla laika zīmi un tā tālāk, dažādas zīmes), taču šodien es gribu to izlaist, lai ietaupītu laiku, lai varētu... Taču tāda vienmēr ir bijusi Dieva metode – iedot cilvēkiem dabisku laika zīmi, lai visi zinātu, kāds tieši tas ir laiks. Un tiem farizejiem būtu bijis jāzina viņu laiks. Viņiem būtu bijis jāzina, kas tas bija par laiku. Citā vietā Viņš sacīja: “Ja jūs būtu zinājuši Mani, tad jūs zinātu Manu dienu.” Saprotat? Tas ir ļoti, ļoti svarīgi, ka mēs to saprotam. Redziet, nav izpratnes!

35 Lūk, kā viņi vienmēr ir atsaukušies uz praviešiem, viņi sacīja: “Un viņam bija saprašana caur vīzijām no Tā Kunga.” Un Tā Kunga Vārds nāca pie praviešiem senajos laikos.” Saprotiet, viņiem bija Tā saprašana caur Kunga Vārdu no praviešiem. Un vēl, pravieši deva zīmi. Piemēram, viens cilvēks noteiktu laiku gulēja uz viena sāna, pēc tam apgriezās un gulēja uz otra sāna. Citam vajadzēja novilkt apģērbu, un, ak, viņi darīja daudz ko, lai parādītu to zīmi, kurā viņi dzīvoja. Un tā mēs zinām, ka Dievs, kurš radīja debesis un zemi un iekārtoja Savu veikumu tādā veidā, ka Viņš raksturo Savu laiku ar zīmi; tas pats Dievs ir dzīvs šodien. Tāpēc mēs varbūt... Kad mēs redzam laiku, kurā mēs dzīvojam, ir jābūt kaut kam, ko kāds kaut kur neievēro. Saprotat? Jo Dievs nekad neļautu šīm lietām notikt, neiedodams mums noteiktu zīmi ar nolūku, lai mēs saprastu.

36 Tieši tas notiek šodien, garīdzniecība, mēs skaidrojam to nepareizi. Tieši tāpat, kā bija toreiz – viņiem šķita, ka vēl nav pienācis laiks. Viņi uzskatīja, ka viņu dzīves bija diezgan mierīgas, tāpēc viņi nekādu Mesiju negaidīja. Bet Jēzus pateica, ka Viņa atnākšana būs “kā zaglis naktī”, kad cilvēki nenojautīs Viņa atnākšanu. Taču tur bija dažas jaunavas, kuras izgāja Viņu satikt; pusei no viņām lukturos bija eļļa, un viņas bija gatavas; viņas bija nomodā un gaidīja to zīmi. Un tieši viņiem es runāju šodien, saprotiet, tiem, kuri šobrīd gaida to zīmi, Viņa Atnākšanas zīmi.

37 Šīs zīmes, kuras dod Tas Kungs, tiek dotas tikai ticīgajiem. Neticīgie to nekad neredz. Tas pāriet viņiem tieši virs galvas, bet viņi neredz to. Un tik droši, cik vien var būt, Tā Kunga eņģelis šovakar varētu stāvēt uz šīs platformas, tik skaidri, kā es redzu jūs, un es varētu skatīties uz to; vai

arī jūs varētu skatīties uz to, bet es nespētu to ieraudzīt; vai arī es redzētu to, bet jūs neredzētu. Lūk, ziniet, tas ir saskaņā ar Rakstiem, tā ir absolūta patiesība. Viņi redzēja... Saprotiet, Pāvils nokrita zemē, taču viņi...neviens no viņiem to Gaismu neredzēja.

38 Tā Gaisma bija tieši tur, kad Jānis stāvēja tā pūļa un tūkstošiem garīdznieku un gudro, lielu cilvēku priekšā. Un pats Jānis pateica, ka viņš bija liecinieks tam, ka Svētais Gars nonāca kā balodis un nolaidās uz Viņa, un balss sacīja: “Šis ir Mans mīļotais Dēls, kurā Man labpatīk mājot.” Bet neviens, izņemot Jāni, to neredzēja. Saprotat? Tas bija tikai viņam.

39 Vai esat ievērojuši, cik skaidra bija zīme tiem gudrajiem? Viņi paskatījās, lūk... Viņi bija ebreji. Patiesībā viņi nebija indiešu astronomi, viņi bija ebreji, jo viņi atradās tajā zemē, lai mācītos astronomiju, lai iegūtu izglītību. Un, kad viņi bija...paskatījās Jeruzalemes virzienā un zināja, ka viņi redz šīs trīs zvaigznes, no katra viņu dzimšanas skaitļa: Hama, Šema un Jafeta, no kuru rases bija cēlies katrs no tiem; un viņi ieraudzīja tās zvaigznes savas dzimšanas skaitlī. Un viņiem tā bija zīme, ka tad, kad šīs zvaigznes nostājās vienā līnijā, uz zemes bija Mesija.

40 Ak vai! Nav brīnums, ka viņi atnāca: “Kur Viņš ir? Kur tad Viņš ir, dzimušais Jūdu Ķēniņš? Mēs redzējām Viņa zvaigzni austrumos un esam atnākuši Viņu pielūgt. Kur Viņš ir?” Viņi zināja, ka kaut kur atrodas šis mazulis Mesija, jo Dievs bija devis viņiem tā laika zīmi, ka Dievs savienojas ar cilvēku. Kāda apvienošanās, kad Dievs savienojās ar cilvēka ķermeni! Galvenā, lielākā no visām apvienošanās, kādas vien ir bijušas – kad Dievs savienojās ar cilvēku un atstāja Savu augsto Dieva stāvokli, un izpleta Savu telti, ietērpās cilvēkā un kļuva par vienu no viņiem, lai izpirktu viņus. Vienotība. Kas tas bija? Tas uz visiem laikiem atnesa mieru starp Dievu un cilvēku. Mēs esam tik pateicīgi!

41 Un zīmes netika sūfītas... Lūk, vienkārši aizdomājieties. Visiem cilvēkiem un visiem astrologiem...tai laikā cilvēku pulkstenis bija zvaigznes. Tur bija sargs, kas kāpa augšā tornī, un viņš uzkāpa tur augšā un vēroja. Un viņš skatījās, kad noteiktas zvaigznes nostājās noteiktā zvaigznājā, un pēc to virzīšanās viņš zināja, cik bija laiks. Vai atceraties to Rakstu vietu: “Sargs, cik ir laiks?” Un sargs atgriezās un pateica viņiem, kāda tā stunda bija. Saprotiet, laiku noteica pēc zvaigznēm.

42 Lūk, vai tad nav savādi, ka tiem trim vīriem tās zvaigznes nostājās taisnā līnijā, bet neviens cits to neredzēja? Saprotat? Precīzi līnijā. Lūk, bet jūs varat būt tādā pat līnijā ar Rakstiem. Saprotat? Kad tās zvaigznes kļuva vienotas, apvienojās tajā zvaigznājā, tai pat laikā apvienojās arī tie trīs vīri. Un tu vari tik ļoti apvienoties ar Dievu Viņa Vārdā, ka tas viss kļūst par realitāti un tu vari redzēt to un zināt, ka tā ir taisnība. Saprotat? Laika zīme! Bet tu vari nepievērst tam uzmanību un pateikt: “Ak, tās ir blēņas!”

43 Taču tev tās nav blēņas, tev tas ir: tu esi apvienots ar Vārdu, un te nu Tas ir. Tad tā ir absolūta gaisma, brāli Pet, kad redzi, kā šī zīme savienojas ar ticīgo. Un tieši viņam es to adresēju – ticīgajam, jo neticīgais to nekad neredz. Un, ja šodien Viņš būtu uz zemes, kāds gan pārmetums tas šodien būtu daudziem mūsu garīdzniekiem, kuri nespēj šo zīmi izlasīt; tās zīmes, kuras mēs katru dienu lasām šajā dievnamā, un redzam to visu. Bet citi lasa to un redz to rokas rakstu uz sienas, un tomēr daudzi to ignorē un vispār neredz to. Tas vispār nav viņiem; viņi nepievērš tam uzmanību.

44 Un tā, ievērojiet, ka šajā tekstā...ka Viņš norādīja uz nacionālajām zīmēm. Lūk, kad viņi par to Viņam pajautāja, viņi gribēja zīmes; un Viņš pateica zīmes, kuras notika. Un viņi gribēja zināt, kad būs pasaules gals, kāda būs beigu zīme. Un Viņš parādīja viņiem caur daudzām Rakstu vietām par nacionālajām zīmēm, par debesu zīmēm debesīs un par zemes zīmēm; Viņš pateica viņiem zīmes, zīmes, zīmes, visu laiku kādu zīmi. Un kad...

Un tur vienā vietā Viņš pateica viņiem par nacionālo zīmi, Viņš pateica: “Kad ieraudzīsiet, kā apkārt Jeruzalemei sāks pulcēties tautas,” redziet, tad mēs zinām, ka ir pietuvojies bēdu laiks, “kad ieraudzīsiet Jeruzālemi, armijas aplenktu.”

45 Lūk, pirms viņi varēja to izdarīt, Dievs...pasaulei bija jāapvienojas. Titam, tam varenajam

romiešu ģenerālim, bija jāapvieno savas armijas un jāatnāk pēc tam, kad ebreji bija noraidījuši viņiem Dieva doto tā laika zīmi. Tas bija tas laiks, kad Tits apvienoja savas armijas un atnāca ieņemt pilsētu. Sākumā bija jānotiek Dieva tautas (tā sauktās) apvienībai pret Dieva Vārdu, pirms tā valsts varēja apvienoties pret Dieva tautu. Redziet, vienotība, apvienošanās, savienošanās kopā.

46 Es ticu, ka mēs dzīvojam varenā apvienošanās laikā. Es stāstu par šo sarkano gaismu, mirgojošajiem signāliem un pārējo (par sievietēm, kā viņas rīkojas; un vīrieši, kā rīkojas viņi; un draudzes, kā rīkojas viņas), rādīdams šai grupīnai, no visas sirds, ka es ticu, ka mēs nostājamies Dieva Vārda līnijā šajā varenajā pravietiskajā laikā, tieši pirms Kunga Jēzus atnākšanas: apvienojamies un sagatavojamies.

47 Lūk, redziet, pirms Tits apvienoja tautas...savas armijas, Israēls apvienojās un savienojās kopā, ka viņi neticēs, ka Jēzus ir Mesija. Viņi noraidīja Viņu un novērsās no Viņa, un sita Viņu krustā. Un pēc tam, kad viņi noraidīja viņiem sūtīto glābšanu, viņi apvienojās kopā, lai to visu izdarītu. Lūk, paturiet to prātā: apvienojas kopā, lai noraidītu konkrētās stundas vēstījumu! Viņiem tas bija jāizdara. Un pēc tam, kad viņi to izdarīja, tad parādījās tā nacionālā zīme.

48 Tautas sāka apvienoties, un Tits atveda to milzīgo romiešu un grieķu armiju un aplenca Jeruzalemes mūrus, iesprostoja tur cilvēkus, un viņi izbadējās līdz nāvei. Viņi ēda koku mizu, stāsta lielais vēsturnieks Jāzeps Flāvijis. Un ēda zāli no zemes. Pat vārīja viens otra bērņus un ēda tos; it kā būtu jukuši prātā. Un pēc tam, kad Tits visbeidzot... Viņš bija izvietojies visapkārt uz pakalniem, apkārt Jeruzalemei, bet tie cilvēki tur domāja, ka viņi pilda Dieva gribu, kad redzēja, kā atmaršē tās armijas. Viņi bija atteikušies paklausīt to Lielo Skolotāju, Kungu Jēzu, kad tas viņiem tika pateikts.

49 Neviens kristietis tur netika notverts, jo viņi ieraudzīja to zīmi un aizgāja. Saprotat? Sacīja: “Kas ir uz jumta, lai neiet lejā, vai kas ir uz lauka, lai neiet atpakaļ paņemt savas drēbes; bet bēdziet uz Jūdeju un lūdzieties, lai tā nelaime jūs nepiemeklē ziemā vai sabatā.” Jo ziemā kalnos būtu daudz sniega, bet sabata dienā durvis...vārti ir aizslēgti un viņi izrādītos tādā stāvoklī. Saprotat? Mēs drīz to izskatīsim, to, kā Dievs to visu dara, ja būs Tā Kunga griba.

50 Un tā, pievērsiet uzmanību, viņš...viņi lūdzās, lai tas nenotiktu tādā veidā; Jēzus viņiem pateica par to lūgties, un neviens no viņiem tur netika notverts. Viņi aizgāja, jo viņi skatījās uz to zīmi; un viņi aizgāja, lūk, kāpēc tas notika šādi.

51 Ak, cik ļoti draudzei šodien ir jāierauga laika, kurā mēs dzīvojam, zīme! Bēdziet no visa spēka uz Golgātu pēc Dzīvības; nevis uz kādu draudzi, bet pie Jēzus Kristus. Apvienojieties ar Viņu, nevis ar kādu organizāciju vai kādu draudzes mācību. Apvienojieties ar Kristu un pārliecinieties, ka tas ir Viņš. Jūs nevarat pieņemt vienkārši jebko, tev ir jābūt pārliecinātam, ka tas ir Viņš. Kāds apvienošanās laiks!

52 Un tā, mēs redzam, ka viņi noraidīja Mesiju, bet pēc tam apvienojās un izveidoja savu līgu, un ieviesa savā vidū kustību, ka, ja kāds pieņems Jēzu kā pravieti, tad viņš tiks izslēgts no draudzes. Vai atceraties to slimo puisī, kurš bija piedzimis akls? Un mācekļi pajautāja: “Kurš ir grēkojis? Viņš vai viņa tēvs, viņa māte?”

53 Bet Jēzus atbildēja: “Šajā gadījumā neviens, bet tas ir tāpēc, lai īstenotos, kļūtu zināmi Dieva darbi.”

54 Un atcerieties, ir teikts, ka tēvs un māte nevarēja neko pateikt. Tie sacīja: “Viņi zina, ka tas ir mūsu dēls, taču mēs nezīnām, kā viņš tika dziedināts.” Tāpēc ka ebreji bija noteikuši: ikviens, kas apliecinās, ka Viņš ir pravietis, tiks izslēgts.

55 Taču, redziet, Dieva darbs bija tāds, ka tas puisis nepiederēja tai grupai. Un viņš sacīja: “Nu, tas ir ļoti dīvaini, ka jūs nezīnāt, no kurienes ir tas Cilvēks, jo Viņš taču dāvāja man redzi.” Saprotat? Lūk, viņš varēja to pateikt. Redziet, tas bija tas Dieva darbs. Viņš tika dziedināts un kļuva vesels, un viņš varēja par to runāt, jo viņš nebija ne ar vienu saistīts. Tieši pie viņa notika tas Dieva

darbs, un viņš, protams, pirmo reizi dzīvē sāka redzēt.

56 Un tā, ebreji apvienojās pret Jēzu un pret Viņa Mesiānismu, un pret Viņa Mesiānisko vēstījumu. Mēs redzam, ka šobrīd notiek tas pats, precīzi tas pats. Komunisms apvienojas, lai iznīcinātu draudzi, un vienīgais veids, kā tas...pēc tam, kad arī draudze apvienosies Baznīcu Padomē, Pasaules Draudžu Padomē, lai noliegtu un iznīcinātu Vēstījumu, Vārdu! Viņi ir noraidījuši Vārdu, draudzes to ir izdarījušas! Viņi nevar to pieņemt, jo tas ir pretrunā viņu konfesionālajai ticības mācībai; nav nozīmes, cik daudzi Uguns Stabi karāšies mūsu...cilvēku vidū vai cik daudz cilvēku būs...cik daudzas lietas tiks paredzētas un piepildīsies, un visas tās varenās zīmes, kuras Viņš ir apsolījis pēdējās dienās; viņi nevar to pieņemt.

57 Tāpēc tagad viņi apvienojas, un jūsu gans un daudzi citi, kas tam seko, var pastāstīt jums, ka viņiem ir vispasaules ekumēniskā kustība. Un tur priekšgalā atrodas luterāņu kalpotājs. Pieņemsim, ja kaut kur netālu notiks kāda nelaime – ja mēs nebūsim pievienojušies tai ekumēniskajai kustībai, tad mūsu draudze vairs nevarēs būt draudze, un viņi varēs izmantot to kā noliktavu. Vai arī, ja kāds no mums, brāļi, ieraudzīs, ka kāds mirst vai ir savainots, un gribēs pakalpot viņam ar kādu garīgu svētību, mūs par to varēs nošaut, pilnīgi pareizi. Par jebkādu kalpošanu varēs saņemt līdz desmit gadiem federālajā cietumā, ja mēs neesam tās ekumēniskās kustības biedrs. Vai tad jūs neredzat zvēra zīmi? Saprotat?

58 Un tā, mēs redzam, ka nāk šis apvienošanās laiks. Un tā, klausieties uzmanīgi! Un tad draudze apvienosies pret Vēstījumu; un, kad viņa to izdarīs, tautas apvienosies komunismā, lai atkal iznīcinātu draudzi; precīzi tas pats, kas notika tajā pirmajā reizē. Saprotat? Tas atkal atkārtojas.

59 Sākumā Israēls noraidīja vēstījumu. Un, kad viņi noraidīja vēstījumu, tad dažādu tautu militārais, nacionālais spēks apvienojās un viņi atnāca un iznīcināja draudzi. Un šodien viņi ir noraidījuši Kunga Jēzus Vēstījumu, viņi ir to noraidījuši. Un tagad ir pienācis laiks, kad komunisms apvieno pasauli pret draudzi. Saprotiet, tā tam ir jānotiek. Jā, ir grūti ko tādu sacīt.

60 Tiem ebrejiem bija grūti noticēt; viņi sacīja: “Aiziet, brāļi, mēs redzam, ka mūsu Dievs ir ar mums, tāpēc mēs iesim templī. Un mēs lūgsimies, un lai *tāds un tāds* svētais tēvs un *tāds un tāds* svētais tēvs vada lūgšanu. Aizveriet vārtus.” Bet Tits ieņēma pozīcijas un stāvēja tur aptuveni gadu vai vairāk, saprotiet, apsargāja, vienkārši nomērdēja viņus badā. Neviens nevarēja pat iznākt no pilsētas, un viņi mira no bada. Un, kad viņš tur ienāca un sagrāva mūrus, tur lējās asinis un plūda kā upe, kad viņš kāva visus, kas tur atradās.

61 Lūk, Tā Kunga eņģelis bija pravietojis par to Vecajā Derībā un pateicis, ka tas notiks. Bet tie kalpotāji, kas bija garīdznieki, kuriem būtu bijis jābūt lietas kursā un jāpasaka par to cilvēkiem, taču tā vietā viņi pat neatzina Viņu, kad Jēzus stāvēja viņu vidū, un gribēja uztaisīt no Viņa kaut kādu triku meistarū: “Parādi mums kādu triku, parādi mums, kā to dara. Parādi mums kādu zīmi.” Saprotat?

Bet Viņš sacīja: “Es...” Protams, Viņš bija izdarījis tik daudzas lietas, bet viņi nespēja to ieraudzīt. Saprotat? Kad viņi noraidīja Viņu kā viņējo...tā laika vēstījumu; viņi noraidīja tā laika vēstījumu. Viņi neieraudzīja tā laika zīmi.

62 Un viņu priekšā piepildījās Bībeliskā pravietojuma zīme, bet viņi sacīja: “Tagad iesim iekšā.” Tie bija svēti cilvēki. Viņi bija tādi cilvēki, kuru dzīvēm vispār nevarēja piekasīties. Viņi nevarēja tādi nebūt un vienlaicīgi būt priesteri. Tādu priesteri būtu nonāvējuši; par mazāko pārkāpumu viņš tiktu nomētāts ar akmeņiem līdz nāvei. Tāpēc viņiem bija jādzīvo tīru, svētu dzīvi. Viņš nevarēja neko tādu darīt, jo par jebkuru pārkāpumu nomētāja ar akmeņiem.

Un tā, viņi bija ievērojami cilvēki, svēti vīri cilvēku acīs, un tomēr viņi iegāja iekšā un sacīja: “Nu, mēs... Mums ir Dievs, tas Dievs, kas ir bijis ar mums visos gadsimtos. Mēs ieiesim Viņa svētajā templī.” Tas bija Dieva svētais templis! Taču, saprotiet, Viņš bija norādīts Viņa svētajā templī. Saprotat? “Mēs ieiesim Tā Kunga namā. Lūk, jūs visi, ebreji, zināt, ka mēs esam tā izredzētā

rase, te nu mēs esam. Un Dievs ir mūsu Dievs, Ābrahāma, Īzaka un Jēkaba Dievs. Viņš ir ar mums. Viņš atbrīvos mūs no tiem neapgraizītajiem filistiešiem, kuri ir tur ārpusē (kā bija toreiz), tiem romiešiem un grieķiem. Viņš atbrīvos mūs no viņiem. Iesim iekšā Tā Kunga namā!”

63 Tas izklausījās labi, taču ko viņi bija izdarījuši? Tā nama Cēlājs bija tur kā necils Galilejas galdnieks, un viņi bija Viņu noraidījuši, kad Dievs bija Viņu apstiprinājis kā to Atvasi un Savu Vēstnesi tam laikam; un viņi to noraidīja. Tāpēc tās visas lūgšanas, tas viss patiesums, visi viņu upuri Dievam neko nenožīmēja. Viņi bija to izdarījuši! Un Dievs ļāva apvienoties tai vareņajai armijai, lai viņus iznīcinātu.

64 Un šodien mēs redzam, ka draudzes caur konfesijām un visu pārējo noraida Dieva Vārdu. Viņi negrib, lai tu viņiem stāsti par tām lietām; un to var pierādīt zinātniski ar fotogrāfijām un visu pārējo, taču viņi vienalga negrib ar to nekā kopēja. Tāpēc komunisms formējas, lai viņus iznīcinātu, tieši tāpat, kā to izdarīja Tits, un Bībelē ir teikts, ka viņi to izdarīs. Precīzi!

65 Vai tagad jūs redzat, kur mēs dzīvojam? Apvienošanās laiks, kad mēs redzam, kā tas viss apvienojas. Ak, kāpēc mēs to neievērojam? Varat ieskatīties šeit Rakstos un ieraudzīsiet, kur Viņš ir apsolijs, ko Viņš izdarīs. Lūk, mēs redzam, kā tas piepildās. Mēs redzam draudzē to, ko Viņš apsolijs; mēs redzam, kā tas piepildās. Mēs redzam, kā nācijas apvienojas. Mēs redzam, kā “ismi” apvienojas. Mēs redzam, kā draudzes apvienojas. Tas ir apvienošanās laiks. Tā ir apvienošanās stunda. Tas ir šī perioda gars: “Mums ir jāapvienojas.” Visam, par ko tu runā, ir jābūt organizētam; pat valdība to nepieņems.

66 Jūs zināt, kā pilsonis... Es nevaru kā pilsonis, kā Savienoto Valstu pilsonis un tomēr es... Ja jūs iedotu man čeku par pieciem dolāriem, es neuzdrīkstētos uzrakstīt uz tā savu vārdu. Saprotiet, es nevarētu to izdarīt. Saprotiet, ir apvienošanās laiks. Tam visam ir jāiet cauri kaut kāda veida apvienībai, bet tā apvienība ir tieši tas, kas atnesīs zvēra zīmi. Saprotat? Ir apvienošanās laiks, un viss ieiet tajā. Tas ir skaidri redzams, ja vien tu uz to paskatīsies. Apvienošanās laiks, kad viss apvienojas.

67 Ebreji apvienojās pret Jēzu kā viņu Mesiju. Tādējādi mēs redzam, kas notika. To pašu mēs redzam tagad: komunisms apvienojas, lai iznīcinātu draudzi pēc tam, kad draudze ir apvienojusies Pasaules Draudžu Padomē un mēģina iznīcināt vēstījumu, Dieva Vārdu. Viņi mēģina tikt no tā vaļā. Vienīgais, ko viņi var izdarīt, ir izveidot sev padomi, jo viņi ir sadalīti: kāda grupiņa šeit, metodisti, baptisti, luterāņi, prezbiterieši, “Kristus draudze” un tamlīdzīgi. Viņi neko nevar izdarīt, jo *šis* būs pret *to* otru, *tas* būs pret *šito*, viņu mācības atšķiras kā austrumi no rietumiem. Saprotiet, viņi nevar to izdarīt. Taču tikko kā viņi būs kopā zem vienas vareņas galvas, viņi varēs. Tad viņi varēs.

68 Lūk, kādā veidā katoļi ir tādā vienotībā, Romas katoļi, jo viņi ir vienotībā, viņi ir...vairākums ir Romas katoļi; grieķu un pārējo katoļu nav tik daudz kā Romas katoļu. Lūk, viņi apvienojas, tieši tāpēc viņi stāv kopā. Nav nozīmes notiekošajam, Romas pāvests ir galva tam visam. Saprotat? Un nav nozīmes, ko saka kāds cits: “Viņš ir bezgrēcīgs un viņš ir Dieva vikārs, tas arī viss; viņš ir Dieva vietnieks, viņa pārziņā ir elle, debesis un šķīstītava.” Saprotat? Tur it nekādi neko neizdarīsi; lai ko arī viņš pateiks, tā tas ir jādara.

69 Lūk, protestanti taisa sev galvu, tieši tādā pat veidā, tāpat. Bet vai tad Bībelē nav teikts, ka tika izveidots zvēra tēls? Kas ir tēls? Kaut kas līdzīgs, uztaisīts līdzīgs. Te nu tas ir, tā pati lieta. Kas tas ir? Caur apvienošanās, un tas ir šī perioda gars, apvienošanās.

70 Šobrīd apvienojas, cenšas iznīcināt Vēstījumu. Kā viņi to iznīcina? Kā viņi varētu iznīcināt Dieva Vārdu? Viņi var padarīt to neefektīvu, bezdarbīgu, pieņemot tradīcijas, kā viņi izdarīja toreiz sākumā un padarīja Dieva Vārdu neefektīvu. Saprotiet, viņiem ir: “Ai, tas ir... Patiešām, pēc visa...” Jūs saprotat, kur šī bezdievīgā sieviete, kas cenšas...viņa... Es šobrīd aizmirsu viņas vārdu, gribētos viņu nosaukt. Viņa... Es mēģinu domāt par tik daudzām lietām.

71 Un reiz es aizdomājos par to Neišinas Kundzi; man gribētos, lai uzceltos vēl viena tāda.

Viņa bija tā, kas gāja dzertuvēs, lēja ārā viskiju, rāva nost izkārtnes un visu ko tādu. Kāpēc šodien neuzceļas tāda sieviete, kas ies un noraus tās fotogrāfijas ar atkailinātām savas rases sievietēm, un visu ko tādu? Redz, tādu vairāk nav.

72 Lūk, bet tā sieviete, bezdieve, kura pateica, ka lasīt Bībeli sabiedriskās skolās ir pret konstitūciju, un visu ko tādu.

73 Nu, viņiem vēl ir... Vai esat ievērojuši, ka tagad jau saka... Un ievērojami Rakstu pētnieki ir pateikuši, ka “daudzi pravietojumi, kuri ir pravietoti Bībelē, ir pilnīgi kļūdaini un nekad nav piepildījušies”. Un jūs esat to dzirdējuši un lasījuši par to. Un viņi mēģina pateikt visu ko, saprotiet, viņi cenšas iznīcināt šī Vārda efektivitāti. Ja vien viņiem izdodas iznīcināt un aizvietot To ar kādu ticības mācību vai ar kaut ko cilvēcisku, kas viņu acīs izskatās labāks nekā Vārds, tad viņi iznīcina To ar savām tradīcijām. Un tieši tā viņi cenšas iznīcināt Dieva Vārdu – tas notiek caur konfesionālo politiku.

74 Lūk, katrai draudzei ir sava politika. “Kristus draudzei” ir sava, “Kristīgajai draudzei” ir sava un baptistiem, metodistiem, prezbitēriešiem, viņiem visiem ir viņu atšķirīgā politika. Lūk, tagad viņi no tā iziet, jo viņi ir sadalīti. Saprotiet, agrāk to izdarīt nevarēja, viņiem tas ir jāizdara tagad. Saprotiet, tagad ir apvienošanās laiks, un tagad viņi to saliek un savelk kopā, un paskatieties, kas viņiem sanāk. Ak, pamēģiniet izcept maizes klaipu no zirga gaļas, kas ir samaisīts ar atkritumiem no miskastes un ko nu tur vēl, samīciet to visu kopā, iemetiet tur puvušus kartupeļus un vēl kaut ko, un paskatieties, kas jums sanāks. Man pavisam noteikti neko tādu negribēsies. It nemaz! Bet tieši tā viņi dara. Saprotiet, viņi paņem cilvēkus, kuri tic, ka Jēzus ir mīts, draudzi, kas tic, ka Jēzus ir mīts; pārējos, dažus, kas tic, ka Viņš bija pravietis.

75 Viens saka: “Brīnumu laiks ir beidzies.”

76 Cits saka: “Varbūt tomēr kas tāds var notikt.”

77 Un tas viss ir kopā, bet Bībelē ir teikts: “Kā divi var iet kopā nesarunājuši?” Saprotat? Lūk, kāda viņiem ir vienotība. Un iecels pār viņiem kādu svēto tēvu, un te nu jums ir zvēra tēls, precīzi, kā ir teikts Bībelē. Un tā, viņiem ir luterāņu kalpotājs, tā visa vadītājs. Nu, mēs redzam, ka ir pienācis apvienošanās laiks. Tas pats notiek tagad, komunisms un viss pārējais pasaulē apvienojas, un draudze un pārējie apvienojas kopā.

78 Pavērojiet dabu. Ak vai! Daba, ja jūs pavērosiet dabu, tajā notiek tas pats. Daba ir Dieva zīmju kalendārs. Vai jūs par to zinājāt? Jēzus pateica viņiem novērot dabu. Jūra trokšņos, saprotiet, un būs dažādas lietas, un zemestrīces daudzās vietās, nacionāli konflikti, zīmes debesīs, zīmes uz zemes, visur būs tā gaidāmā laika zīmes.

79 Pavērojiet mākoņus. Pirms mākoņi atnesīs lietu, vai zināt, kā tas notiek? Vairāki mazi mākonīši sanāks kopā, izveidos vienu lielu mākonī. Lūk, vienu atpūš vējš, otru atpūš vējš, un visi sanāk kopā, un tad sākas vētra. Saprotat? Pirms var sākties vētra, viņi apvienojas; tā tam ir jānotiek.

80 Pavērojiet, kā apvienojas pīles un zosis, pirms viņas dosies prom no savas zemes. Saprotat? Viņas apvienojas. Tu redzi, kā viņas lido no viena dīķa uz otru, no vienas vietas uz otru, viņas visas sanāk kopā. Viņas apvienojas, gatavojas lidot prom. Saprotiet, tas vienkārši... Tā ir daba, bet dabu ir radījis Dievs, un daba virzās saskaņā ar Dieva plānu. Tas ir likums, nerakstīts Dieva likums, ka daba darbojas saskaņā ar Viņa likumu.

81 Gluži kā runājot bērēs, ka ir sula, kas noiet tur lejā kapā, koka saknes apakšā, lai gulētu tur līdz augšāmcelšanai pavasarī. Tas ir Dieva likums. Nekāds prāts nepiespiestu sulai tur nolaisties; tu nevarētu to iztecināt, nevarētu to izkāst. Nav labāka veida par to, kā dara Dievs. Dievam ir tā pilnīgā metode. Tāpēc tad, kad nokrīt lapas, tad Viņš aizsūta sulu kapā un apslēpj to. Kā sacīja Ījabs: “Apslēp mani kapā, līdz beigsies Tava dusmība.” Saprotat? Tā nolaizas tur, jo tas ir Dabas likums, pirms sākas sals. Paskatieties, tagad sāk krist lapas. Kāpēc? Tas ir dabas likums.

82 Pīles visas kā viena sanāk kopā un sapulcējas apkārt līderim. Viņas kaut kādā veidā zina, es nezinu, kā viņas to dara, taču viņas zina, ka tieši tas pīļtēviņš ir tas līderis. Un tas biedrs... Viņas sanāks un sapulcējas viņam apkārt, un paceļas gaisā. Un viņš, kaut arī nekur tālāk par dīķi nav bijis, bet lido pilnīgi precīzi uz Luiziānu vai Teksasu, uz rīsu lauku. Saprotiet, pirms viņas dosies lidojumā, atstās savas mājas, kur viņi tajā gadā ir dzimuši, viņas apvienojas. Āmen! Te nu tas ir – sapulcējas apkārt savam līderim.

83 Lūk, kur ir cilvēka problēma, viņš nepazīst savu līderi. Tieši tā. Viņi sapulcējas apkārt kādai konfesijai, sapulcējas apkārt kādam bīskapam vai cilvēkam; taču nesapulcējas apkārt tam Līderim, Svētajam Garam Vārdā. Saprotat? Viņi saka: “Ak, es baidos, ka es kļūšu nedaudz fanātisks, es baidos, ka radīšu sliktu iespaidu.” Ak, te nu tas ir!

Kā būtu, ja tā pīle sacītu: “Man nepatīk tas, kā viņam stāv spalvas. Man negribas viņam sekot.” Viņa nosals līdz nāvei. Tu paliksi tur, ja tu nedosies kopā lidojumā, kad tas sāksies. Viņas apvienojas kopā, un to pašu dara daba.

84 Zosis apvienojas kopā, pulcējas ap savu līderi; viņas dara to pašu.

85 Vai jūs esat ievērojuši, kā spieto bites? Pirms spietot, bites apvienojas apkārt savai karalienei. Pareizi. Un viņas lido uz turieni, kur lido viņa. Jā! Ko viņas dara? Viņas apvienojas pirms spietošanas. Precīzi, visa daba!

86 Zivis apvienojas pirms nārstošanas. Tur okeānā tas ir redzams; kad tās lielās...ko mēs saucam par “kuprainajiem”, laši. Kad viņas tur sanāk pirms tās nārstošanas, jūs redzēsiet, ka tur jūrā viņu ir desmitiem tūkstoši, pulcējas un pulcējas, sālsūdenī, bet tās patiesībā ir saldūdens zivis. Un tā nu viņas peld pa saldūdeni, dodas uz nārstošanas sezonu. Viņas tur paceļas un nārsto aptuveni reizi četros gados, un nomirst uzreiz pēc nārstošanas. Viņas zina, ka tur nomirs, taču tu viņas nekādi neapturēsi. Viņas lēks augšā pa zivju trepēm un visvisādi, lai tur nokļūtu, zinādamas, ka dodas nāvē. Taču viņām to liek darīt dabas likums, saprazdamas, ka viņas tur tiks un nārstos tai bedrītē, un nomirs. Un tur parādās jauniņie, un tad viņus kaut kas apvieno, un, lūk, viņi dodas uz okeānu. Tā ir apvienošanās! Tas ir likums. Tu vienkārši nevari izmainīt Dieva likumu.

87 Tautas šķeļas, jo tagad, kad mēs to redzam, tam šādi ir jānotiek. Mēs dzīvojam nacionālā satraukuma laikā. Mēs redzam, kā starp valstīm pazūd attiecības. Gadu pēc gada mēs redzam, kā šo valsti pārņem komunisms; kā to valsti pārņem komunisms. Un tieši šeit mūsu valstī, tā ir pilna ar komunismu, un tas viņu pārņems. Saprotiet, tas notiks, un to nekādi nevar apstādināt. Kāpēc? Tā paša iemesla dēļ, kāpēc nevarēja apstādināt Titu. Cilvēki bija noraidījuši Dievu un Viņa Vārdu. Tieši tā, tāpēc viņi to izdarīs, un mēs redzam, kā tas process jau notiek.

88 Lūk, parasti man tam vajag pāris stundas; es jau esmu runājis aptuveni pusstundu. Saprotat? Taču, lai to visu izteiktu, es vienkārši steidzos. Izpētiet to, kad pārņāksiet mājās.

89 Ievērojiet, tieši tagad viņi apvienojas. Sacīsiet: “Brāli Branham, vai tā ir taisnība?” Viņi sanāk uz Armagedona kauju; tieši to viņi izdarīs. Saprotat? Un šobrīd viņi apvienojas tam. Lūk, kāpēc mums ir ANO un viss pārējais. Rietumu pasaule apvienojas pret austrumu pasauli; komunisms un visi pārējie, visi apvienojas. Draudzes apvienojas. Šķiet, ka viss apvienojas. Apvienojas, apvienojas kopā, mēs to redzam.

90 Vēl, visā šajā valstu apvienošanās laikā šīs zīmes, nacionālās zīmes, kuras mēs redzam šeit pasaulē, zemestrīces dažādās vietās, daudz kas apvienojas, savienojot kopā pasauli, savienojot kopā cilvēkus, visas draudzes ir kopā, visas tās lietas. Un, kad notiek visa šī apvienošanās, notiek arī cita apvienošanās. Āmen! Tieši uz to es jums tagad gribu norādīt.

91 Dievs apvieno Savu Līgavu. Viņa sapulcējas no austrumiem un rietumiem, no ziemeļiem un dienvidiem. Tagad ir apvienošanās laiks, tas notiek tieši tagad. Kāpēc Viņa apvienojas? Aizraušanai! Āmen! Dievs Viņu sagatavo. Tieši tā, apvienojas! Ar ko Viņa apvienojas? Ar Vārdu! “Jo visas

debesis un zeme zudīs, bet Mans Vārds nezudīs.” Viņa apvienojas ar TĀ SAKA TAS KUNGS, neskatoties uz to, ko saka konfesijas vai vēl kāds. Viņa apvienojas. Viņa sagatavojas. Kāpēc? Viņa ir Līgava. Tā tas ir. Un Viņa apvienojas ar savu Līgavaini, saprotiet, bet Līgavainis ir Vārds. “Iesākumā bija Vārds, un Vārds bija pie Dieva un Vārds bija Dievs. Un Vārds kļuva par miesu un mājāja mūsu vidū.”

92 Un draudze, Līgava, un Vārds tik ļoti kļūst viens, ka pats Vārds dara Līgavaīņa darbus. Āmen! Vai jūs to saprotat? Apvienošanās! Vairāk nekādu: “Pievienojies draudzei,” nekā tamlīdzīga, bet bēdz no tā visa un piekļaujies Jēzum Kristum. Saprotat? Ir pienācis apvienošanās laiks – Dievs apvieno Savu Līgavu, atved Viņu atpakaļ. Pilnīgi precīzi. Apvieno Sava apsolījuma Vārdu...

93 2. Tesalonīķiešiem 2. nodaļa, tur ir teikts... 5. nodaļā ir teikts: “Tie svētie, kas guļ pīšļos, pamodīsies. Un tad ar viņiem apvienosimies mēs (tie dzīvie ar tiem, kuri bija miruši), apvienosimies, vēl pirms mēs tur nokļūsim,” jo Līgava būs pilnībā pabeigta, kad Viņa nokļūs tur. Tie, kuri ir dzīvi, apvienosies ar Vārdu, un tie, kas ir aizgājuši, jau ir to izdarījuši; un visi apvienojas kopā, izveidos vienu lielu apvienošanās savienību pirms aiziešanas uz turieni. Āmen!

94 Ir jāuzceļas komunismam. Ir jāuzceļas visam pārējam, un draudzei ir jāapvienojas tur ārā, kas tās...un tajās valstīs Pasaules Draudžu Padomei; un Līgavai ir jāapvienojas zem Dieva Vārda. Lai to izdarītu, Dievs ir sūtījis debesu zīmi un visu pārējo, lai pierādītu draudzei, kā viņš ir pierādījis tai valstij. Āmen.

95 Dievs... Apvienošanās laiks! Tieši tā! Ak vai! Atcerieties, lūk, notiek Vārda apvienošanās (atkal apvienojas), atjaunojot to “ticību, kas reiz tika iedota svētajiem”. Atjauno! Tas varēja piepildīties tikai šajā laikā. Vienīgais laiks, kad tas būtu varējis notikt, ir tagad. Tam nekad neķērās klāt; visi iekrita konfesionālās izdarībās. Taču šis vairs nav saistīts ar konfesionālām izdarībām, jo ir pienācis apvienošanās laiks vīriešiem un sievietēm no visām rasēm, visām krāsām, visām ticības mācībām, visiem zem Kristus caur kristību ar Svēto Garu, un atpakaļ pie Vārda.

96 Apvienošanās laiks draudzei! Ak vai! Apvienojot katru Vārdu, kurš bija izkaisīts it visur caur šīm organizācijām: jau kopš Nikejas Romā laikiem, kad tika organizēta pirmā draudze. Un viņi organizēja Luteru, organizēja Vesliju, organizēja visas pārējās draudzes. Un, rīkodamies šādi, viņiem bija jāpieņem ticības mācība, bet tad, kad Dievs sūtīja vēl kaut ko, viņi nespēja to pieņemt. Tāpēc līdz šim tas nebija iespējams. Bet Dievs bija apsolījis, ka pēdējās dienās “Līgavai tiks atkal atjaunota tēvu ticība”, ka tas viss tā notiks, un tas nevarēja notikt citā laikā, tikai šajā. Paskatieties uz to zīmi no debesīm, ka mūsu vidū ir Uguns Stabs un Kunga Jēzus Kristus brīnumi un zīmes. Un, kad Viņš mums runā, tas vienmēr ir pilnīgi precīzi, līdz mazākajam sīkumam. Āmen! Tad mēs redzam, kur mēs stāvam. Apvienošanās laiks!

97 Mēs redzam, kā apvienojas valstis; mēs redzam, kā apvienojas pasaule; mēs redzam, kā apvienojas komunisms; mēs redzam, kā apvienojas draudzes; un mēs redzam, kā Dievs apvienojas ar Savu Līgavu, līdz Viņš un Viņa Draudze kļūs par vienu un to pašu. Aleluja! Kā tur tā piramīda. Pareizi! Apvienojas kopā; Dievs apvieno! Kāpēc? Vēl nekad agrāk, kopš agrīnās draudzes perioda Uguns Stabs nebija bijis cilvēku vidū. Vēl nekad agrāk kopš agrīnās draudzes perioda nebija redzēts tas, ko mēs redzam šodien. Un tas kļuva iespējams tikai tad, kad Dievs atsūtīja Septiņu Zīmogus un caur to iedeva mums zīmi, un atsūtīja mums no debesīm septiņus eņģeļus; un atnāca savākt tajās konfesijās izkaisīto Vārdu, un atkal sasaistīt to kopā Dieva Vārdā, lai nonāktu Viņa Svētais Gars.

98 Jēzus sacīja: “Ja paliksiet Manī un Mans Vārds jūsos, tad prasiet, ko gribat, un jums tas būs.” Atkal apvieno Līgavu ar Vārdu, kas ir Dievs. Draudze un Vārds, nevis Draudze un ticības mācība; Draudze un Vārds, Līgava un Vārds, apvienoti kopā. Ak vai! Kāda... Lai atjaunotu ko? Oriģinālo vasarsvētku dienas tēvu ticību, saprotiet, kuru bija izkaisījusi Lutera grupa; nevis pats Luters, nevis Luters; nevis Veslijs, nevis tie lielie dibinātāji. Bet pēc viņu aiziešanas cēlās draudze un viņi...lūk, ko viņi izdarīja ar to pēc tam – izveidoja no tā organizāciju. Viņi pieņēma ticības mācības un pārējo un tā tik turpināja. Un paskatieties uz viņiem šodien, tagad viņi ir iegājuši tajā

Pasaules draudžu padomē.

99 Lūk, jūs saprotat, taču pēdējās dienās... Saprotiet, šobrīd mēs redzam to, kas vēl nekad nav noticis. Saprotiet, tā ir Dieva zīme, un visa šī apvienošanās ir laika zīme. Un tā, gribas tā kārtīgi uz to paskatīties, lai mēs būtu patiešām pārliecināti, ka mēs to saprotam. Atstājot... Viņi atstāj īsteno Vārdu konfesiju dēļ, lai pieņemtu ticības mācības un dažādu cilvēku viedokļus tā vietā, lai pieņemtu Vārdu.

100 Atklāsmes 10. nodaļā ir teikts, ka septītā eņģeļa vēstījums... Lūk, atcerieties, tas ir tieši pie septiņām bazūnēm, un tur septiņi eņģeļi pūš septiņas bazūnes. Tas ir nākošais, kam mēs tuvojamies. Taču atcerieties, ka tur ir īpaši pateikts, ka tas eņģelis...nevis septītā eņģeļa bazūne, bet “septītā eņģeļa vēstījums”. Saprotiet, nevis bazūnes eņģelis, bet vēstījuma eņģelis! Redziet, tas eņģelis tikai pūta bazūni, tas septītais eņģelis, bazūnes eņģelis. Bet šeit ir teikts: “Septītā eņģeļa vēstījuma laikā,” redziet, kad viņa vēstījums ir pabeigts. Saprotiet, tas ir draudzes perioda vēstījums. Un šajā reizē, tad viņš... Vēstījums, nevis bazūne, un “Dieva noslēpumam (kas ir ierakstīts Vārdā) ir jātiek pabeigtam”.

101 Tagad paskatieties, kādā laikā mēs dzīvojam! Paskatieties uz šiem Zīmogiem, kā tas savāca kopā visu to izkaisīto Dieva Vārdu, kuru Luters un visi tie pārējie, tie lielie reformatori, kuri virzījās uz priekšu...atnāca un parādīja to Bībelē, kur bija viņu vieta, katru cilvēku savā vietā – ko viņš izdarīja un kas notika ar draudzi; ko izdarīja viņš un kas notika ar draudzi, ko izdarīja viņš un kas notika ar draudzi, un visas tās lietas, ko viņš atstāja. Un pēc tam, pēdējās dienās, kaut mēs neko par to nezinājām, iepriekšpateica mums, ka notiks kaut kas konkrēts, un to publicēja pat avīzes un pārējie; un nonāk un atklāj to, un sasaista kopā noslēpumus. Āmen! Brāli, man tas ir grandiozi! Man tas saliek Vārdu pareizajā kārtībā. Āmen! Man ir vienalga, kas...tas ir, man nav vienalga, ko cilvēki saka, domā, tā tas ir, bet man tā ir Patiesība.

102 Kā tie gudrie, kuri nāca no Bābeles, viņi sauca: “Kur Viņš ir, tas dzimušais jūdu Ķēniņš? Viņš jau ir uz zemes. Mums ir Viņš jāatrod.” Tā tas ir. Un es ticu, ka Viņš atnāks tik drīz, ka es varu pateikt: “Lūk, Līgavainis nāk! Es dzirdu to pusnakts saucienu!” Āmen! Mēs esam pašā beigu laikā. Ak vai, kādā stundā mēs dzīvojam! Pievērsiet uzmanību. Saprotat?

103 Kas par dienu! Kādā laikā mēs dzīvojam! Tiek pabeigts šis lielais Dieva noslēpums, atklājot Dieva personību, parādot, kas tas ir; kā ir uzradušies tie “ismi” un padarījuši Viņu *tādu*, bet kāds ir padarījis Viņu par *tādu*, kāds padarījis Viņu par vēl kaut ko. Taču nonāca Dieva eņģelis un parādīja visus to “ismus”, un atdalīja no tā Patiesību, un darīja to zināmu. Un te nu tas ir, vēl pilnīgāk nav iespējams, nekāda cita ceļa nav. Te nu tas ir, lūk, kas Viņš ir. Saprotiet, čūskas sēkla, visas tās pārējās lietas, kuras cilvēkiem ir bijušas tik noslēpumainas. Saprotat? Kas tas ir? Viņam bija... Kas tā ir par zīmi? Apvienoties!

104 Ko Viņš pateica Maleahijas 4. nodaļā? Atjaunos! Atkal atjaunos cilvēkiem oriģinālo vasarsvētku dienas ticību, cilvēkus ar to pašu vasarsvētku dienas vēstījumu, ar to pašu vasarsvētku dienas zīmi, ar to pašu vasarsvētku dienas pierādījumu, tas pats Dievs, tas pats Spēks, tā pati mācība, viss precīzi, apstiprinot ar to pašu Uguns Stabu, kas notrieca zemē Pāvilu ceļā uz Damasku; šodien tas ir mūsu vidū, dara to pašu, ko Viņš darīja tajā laikā. Apvienošanās!

105 Mēs redzam tautu apvienošanos; mēs redzam pasaules apvienošanos; mēs redzam draudžu apvienošanos. Mēs redzam Līgavas apvienošanos, apvienojas ar Vārdu. Kāpēc? Vārds ir Dievs. Un kā Vārds... Kā Līgavainis (būdams Vārds) un Līgava (būdama Vārda klausītāja), viņi apvienojas. Viņi apvienojas kā kāzās. Saprotiet, viņi gatavojas kāzām, un viņi kļūst viens. Vārds kļūst par tevi, tu kļūsti par Vārdu. Jēzus sacīja: “Tajā dienā jūs to sapratīsiet. Viss, kas ir Tēvs, esmu Es, un viss, kas esmu Es, esat jūs; un viss, kas esat jūs, esmu Es. Tajā dienā jūs sapratīsiet, ka Es esmu Tēvā, Tēvs ir manī, Es esmu jūsos, un jūs esat Manī.” Saprotat? Tajā dienā. Kādā dienā? Šajā dienā! Mēs redzam, ka atklājas lielie apslēptie Dieva noslēpumi. Ak, kā man tas patīk!

106 Ak, paskatieties, nevar salīdzināt, kāda šodien ir zinātne un Vārds! Agrāk viņi to izdarīt nevarēja. Ko tādu izdarīt viņi var tikai tagad.

107 Ievērojiet, Viņš pateica: “Debesu zīmes, debesu zīmes.” Zinātne un nacionālās zīmes; šobrīd viņiem debesīs ir lielas zīmes; tur ir astronauti un viss pārējais. Bet ko gan astronauti dara pasaulei? Zīme? Tas uzdzen viņiem bailes. Nevieni nezina, kad var aizsūtīt uz turieni kaut ko tādu un vienkārši nomest tās bumbas, un mūsu vairs nebūs. Saprotat? Lūk, kāda viņiem ir tā zīme, biedējoši skati debesīs. Saprotat? Viņiem ir tās atomraķetes un viss pārējais, visāda veida zīmes.

108 Jūs redzējāt, kā viņi nesen parakstīja to vienošanos, ka vairāk uz zemes nespridzinās tās bumbas, taču tagad viņi nolaižas zem ūdens un pazemē, tik un tā tās izmēģina. Saprotat? Parakstīja vienošanos: “Mēs to nedarīsim, ja jūs pateiksiet, ka jūs to nedarīsiet (taču mēs atbrauksim mājās un darīsim to šādā veidā; mēs taču zinām, ka arī jūs tur darāt to pašu).” Saprotat? Nav vairs atlicis nekas, tikai...viņu starpā vairs nav nekādas uzticēšanās, tur vairs nav nekā. Jūs varat... Saprotat? Un visi baidās viens no otra. Tā ir biedējoša zīme.

109 Zinātne, cilvēki un valstis ir radījuši biedējošu zīmi debesīs. Pilnīgi pareizi. Lūk, baidās viens no otra. Bet ir debesu zīme, kas ir dota... Lūk, saprotiet, arī viņiem debesīs ir zīme, biedējoša zīme, cilvēks kā astronauts, varbūt viņam ir atomraķete, un varbūt to var nomest un iznīcināt veselu valsti. Uzlido tur kopā ar to astronautu un stāv tur augšā. Viņus neviens nevar no tā atturēt. Viņi pavisam noteikti var to izdarīt, viņi...jebkurā laikā, kad vien sagribēs. Viņi var saberzt to putekļos, ja vien sagribēs, bet...piecpadsmit minūšu laikā. Un, ko var izdarīt tas viens, tas otrs var izdarīt to pašu. Tāpēc, redziet, viņiem ir zīme, taču tāda zīme uzdzen viņiem bailes.

110 Viņi apvienojas, apvieno savus spēkus. Brīvā pasaule, viņi apvieno savus spēkus. Komunisms apvieno savus spēkus ar Krieviju, visi, taču viens no otra baidās. Redziet, tā ir biedējoša zīme. Tā tas ir. Tās ir nacionālās zīmes. Saprotat?

111 Taču draudze ir saņēmusi Debešķīgu Zīmi: Astronautu! Āmen! Jēzu Kristu uguns staba veidolā; kas Viņš bija Vecajā Derībā, kas Viņš bija, kad satika tur Pāvilu ceļā uz Damasku, tas pats Jēzus šeit šodien! Un ko tad Viņš dara? Vai tad Viņš uzdzen bailes? Viņš atnes mīlestību, atnes vienotību vienam ar otru. Āmen! Līdzjūtību vienam pret otru. Viņš atnes Dieva mīlestību, ak, apvieno mūs un atved mūs, Kristus Ķermenī, vienotībā kā Līgavu. Lūk, ko Viņš dara šobrīd, šī varenā savienība, ko Dievs...

112 Viņi apvienojas: tā viena grupa, lai stātos pretī tai otrai grupai, viena grupa, lai stātos pretī citai grupai. Bet starp viņiem stāv draudze – pavērojiet, kas notiek, tā ar viņiem apvienosies. Pilnīgi precīzi. Taču mēs redzam, ka tas uzdzen bailes un satraukumu.

113 Taču tā Draudze, Līgava, ir apvienota tikai ar Dievu vienā Garā, Dieva Garā, vienā svētā Dieva apvienībā, lai būtu svētā Līgava Dievam. Tā tas ir, visi kopā, Ķermeņa vienotība. Ķermenis gaida kā Līgava; tā kā tā ir Līgava, tā kā mēs saucam sevi par Līgavu... Jo Līgavas, Draudzes apvienošanās laiks ir tik ļoti pulcējošs. Tam ir jārada mūsu vidū tādu mīlestību, ka mēs teju vai nevarēsim būt šķirti viens no otra. Tā tas ir. Kad tu vienkārši...tev nav jāpierunā cilvēki, lai viņi lūgtos, tev nav jāpierunā viņi pielūgt Dievu, nav jāpierunā viņi rīkoties pareizi. Viņi vienkārši ir tik ļoti iemīlējušies Viņā, ka nekā cita vairs nav.

114 Ko jūs domājat par meiteni, skaistu jaunu, kura grib apprecēties ar skaistu, jaunu vīrieti, kurā viņa ir tik ļoti iemīlējusies, ka viņai tas nozīmē vairāk nekā viņas dzīvība, un viņa noteikti zina, ka viņi apprecēsies? Jo vairāk tuvojas kāzas, tā meitenīte pavisam noteikti nevar nosēdēt uz vietas. Saprotat? Viņa vienkārši visu sagatavo, viņa pilnībā atdodas viņam. Tā tas ir. Tieši to, kas labpatīk viņam, tieši to viņa grib darīt. Nu, tieši tā šodien būtu jābūt ar draudzi, ka mūsu dzīvei būtu jābūt ļoti apslēptai Dievā caur Kristu, apzīmogotai tur ar Svēto Garu.

115 Lūk, ko es esmu jums šeit mācījis, tas ir, stāstījis jums par tām zīmēm un dažādām lietām, kas notiek; šobrīd man tam nav laika, es izdarīšu to citā vēstījumā, ja būs Tā Kunga griba. Taču

draudzei joprojām trūkst viena lietīņa. Un mēs gribam to, tikt līdz tam, es jau gandrīz esmu pie tā. Saprotat? Mēs gribam līdz tam tikt, ja...tas noteikti ir jāizdara. Ja jūs to neizdarīsiet, tas vienkārši būs viss, jums tas noteikti ir jāizdara. Jo paskatieties, apvienošanās laiks ir ļoti tuvu, jo Dievs sapulcina Draudzi, lai būtu Aizraušana, lai dotos uz kāzām tai varenajai apvienībai, kad Dievs un cilvēks apvienosies uz Mūžību, kad laicīgā radība apvienojas ar Mūžīgo.

116 Reiz tas notika Cilvēka Dēla veidolā uz zemes. Un Viņam bija jāatdod Sava Dzīvība, lai dāvātu spēku, lai apvienotu pārējos cilvēkus ar to pašu spēku, Jēzus Kristus Līgavai. Un tagad Draudze apvienojas Kristus Ķermenī. Viņa atbrīvojas no visa, pārrauj visas važas, sagatavojas, sapulcējas kopā, viņu vidū ir apvienība, ak, mīlestība un prieks, un Svētais Gars virzās viņu vidū. Ak vai, kas par laiku!

117 Mēs redzam, kā pīles gatavojas, redzam, kā zosis gatavojas, redzam, kā dzīvnieki...bites gatavojas, redzam, kā mākoņi gatavojas lietum; mēs redzam, kā viss apvienojas kopā tam varenajam izšķirošajam brīdim. Mēs redzam Nāciju Līgu, valstis ir kopā, apvienojas komunismā. Mēs redzam, kā tās apvienojas šeit, rietumu pasaulē. Mēs redzam, kā apvienojas draudze un visi pārējie. Tāpēc ir pilnīgi neiespējami, ka tas būtu varējis būt šādi kādā citā laikā; nekas tāds nebija iespējams pirms divdesmit gadiem, tas nevarēja būt šādi. Tas nevarēja būt šādi pirms desmit gadiem, tam ir jābūt tieši tagad, saprotiet, tāpēc ka toreiz šie "ismi" un pārējais vēl nebija nonācis līdz tādām stāvoklim.

118 Atmestieties! Ātri sapurinieties un paskatieties, pie kā mēs esam pienākuši! Kur mēs esam? Tāpat kā tie gudrie, mēs esam saskaņā ar Viņa Vārdu, un Tā Kunga Gaisma apgaismo mūsu taku. Slava Dievam augstībā! Un slava Dievam, kurš iedeva mums Jēzu Kristu, kuru mēs mīlam, un ir atvedis mūs līdz šai vietai. Un kā mēs... Mēs esam Viņa ļaudis, izpirkti par Viņa Asiņu cenu.

119 Ak vai! Kad pienāks apvienošanās laiks, mēs gaidām...mēs apvienojamies viens ar otru ar Viņa Gara saitēm, mēs... Vai tas ir Viņa Gars? Protams, tas ir Viņa Gars. Kā to zināt? Tas ir Viņa Vārds, un Viņš ir...tas ir Vārda Gars. Un, kad uz tevis nonāk tas apsolījuma Gars un apstiprina, un uzreiz Sevi parāda, vai tad tas nav tas pats Gars? Tas bija Viņš, kas bija tuksnesī ar Mozu! Tas ir Viņš, kas bija uz Jēzus Kristus! Tas ir Viņš, kas satika Saulu ceļā uz Damasku! Viņš ir tas pats šodien, vakar un mūžīgi! Un Viņš dara to pašu!

120 Un mēs redzam, ka valstis ir kopā, mēs redzam, ka draudze virzās kopā, mēs redzam, ka komunisms ir kopā; mēs redzam, ka "ismi" apvienojas, mēs to visu redzam. Bet tagad mēs redzam, ka Līgava apvienojas ar Vārdu. Ak vai! Ir pienācis laiks, kad uzcelsies svētie, lai apvienotos ar tiem, kas ir dzīvi, lai dotos un uz visiem laikiem apvienotos ar Jēzu Kristu.

121 Lai Dievs palīdz šodien mums katram apvienoties ar Kristu; mēs atdosim visu, kas mēs esam, visu, kas mums ir, mūsu dvēseli, ķermeni un prātu, Jēzum Kristum, un gaidīsim to apvienošanās laiku.

Dieva bazūne kad skanēs,

Un laika vairāk nebūs jau.

Un kad ausīs mūžīgais un gaišais rīts;

Un kad celsies Kristū mirušie un tai krastā pulcēsies (ar Līgavu, kas ir dzīva),

Lai kopā augšā tiktu aizrauti.

122 Paskatieties uz to apvienošanās! Dievs apvieno draudzi ar Savu Vārdu, Vārdu ar draudzi, lai tie abi kļūtu tādi paši: "Pasaki *to*, un tas notiks. Izdari *to*, un tas notiks. Tas esmu Es, kas stāv jūsu priekšā, tas esmu Es, kas to pierāda, tas esmu Es ar jums." Labi.

123 Mēs redzam, ka pienāk tas laiks, kad skanēs bazūne un tie guļošie svētie, kuri nevarēja kļūt

pilnīgi bez mums...viņi ir atkarīgi no mums (Ebrejiem 11. nodaļa), un, kad viņi sanāks kopā, viņi apvienosies ar dzīvajiem. Draudze apvienojas ar Vārdu, tad draudze un Vārds apvienojas, kļūst par vienu. Mirušie svētie apvienojas ar dzīvajiem svētajiem, kļūst par vienu, un visi kopā dodas, lai tur apvienotos ar Kristu, uz Jēra kāzu mielastu.

124 Tas ir apvienošanās laiks, un it visur plīvo zīmes. Zīmes ir valstīs, zīmes ir komunismā, zīmes ir rietumu pasaulē, zīmes ir Draudžu Padomē. Un šodien šeit ir tā zīme, kas ir no Svētā Gara labvēlības, un Dieva Vārds apstiprina to, apliecina to kā patiesību. Āmen! Apvienošanās laiks! Apvienošanās laika zīme! Saprotat?

Nolieksim mūsu galvas.

125 Kungs Jēzu, mana nabaga sirds lēkā no prieka, kad es redzu savas iespējas, pusmūža vīrietis, un tomēr man ir iespēja redzēt Tevi atnākam šajā paaudzē, būt dzīvam un stāvēt šeit, un redzēt, kā skan tā bazūne: "Nešķīstais lai grimst nešķīstībā. Taisnais lai pastāv taisnīgumā. Svētais lai arī turpmāk ir svēts." Ak, Kungs Dievs!

126 Un, kad aizdomājamies, ka mēs stāvam, vienā brīdī, vienā acumirkļī, kad pasaule pat nesaprātīs, kas notiek, bet tu negaidot ieraudzīsi, ka tavā priekšā parādīsies tavi aizgājušie tuvinieki, kuri būs atnākuši atkal ar tevi apvienoties. Un mēs izmainīsimies vienā brīdī, vienā acumirkļī, un tiksīm aizrauti kopā, lai satiktu mūsu Kungu gaisā, un tad savienosimies ar Viņu, lai būtu tur vienmēr, un mums vairs nekad nebūs jāatstāj Viņa Klātbūtne.

127 Cik tas ir vareni šodien zināt, Kungs, ka mēs tagad apvienojamies ar vienu Garu. Viens Gars, Svētais Gars, kurš Savās rokās cieši tur Vārdu, ienāk mūsos. Un cik tas ir vareni, kāds gods ir būt nogrieztam no visas pasaules, lai apvienotos ar Jēzu Kristu. Un aizdomājoties, ka viendien fiziskā veidā, ar ķermeni, kas būs līdzīgs Viņa godpilnajam ķermenim, mēs apsēdīsimies pie galda kāzu mielastā un tur mēs apvienosimies, un apprecēsimies laulībā ar Viņu, lai visus nākamos laikus dzīvotu kā Līgava un Līgavainis, visu bezgalīgo Mūžību.

128 Kungs Dievs, lai tā nav cilvēkiem tikai kāda mītiska doma, taču lai tas kļūst par tādu realitāti, ka cilvēkos ienāks tādas slāpes, tāds izsalkums, ka viņi...lasot savas avīzes, skatoties uz...klausoties radio un ziņas, un redzēs, ka tas ir apvienošanās laiks. Zīmes mirgo.

129 Kungs Dievs, kā mēs runājam par sievietēm, ko viņas darīs pēdējās dienās; ko darīs draudze pēdējās dienās, un kādi būs Draudzes Periodi, un kādi būs Zīmogi, visas tās pārējās lietas. Un mēs redzam, kā tas bija Noas dienās. Mēs redzam, kā tas bija Sodomas un Lata dienās, kad Tā Kunga eņģelis parādījās cilvēciskā miesā, kas ēda teļa gaļu un dzēra govs pienu, un ēda maizi, un stāvēja tur un varēja pateikt, kas notika Viņam aiz muguras. Bet Jēzus pateica, ka tas pats notiks, kad nāks Cilvēka Dēls.

130 Kungs Dievs, mēs esam redzējuši pīramīdu, kā mēs to tur cēlām, un redzējām, kā mēs pie tās visu laiku likām klāt; un mēs redzam, ka mēs esam pēdējā laikā, gaidām to galveno Stūrakmeni. Slava Dievam! Mēs lūdzam, Tēvs, lai Tu ātri pamodini cilvēkus un savāc mūs kopā ar dievbijīgu mīlestību un cieņu pret Jēzu Kristu un vienam pret otru.

131 Ja šovakar šeit ir kāds, kurā šādas cerības nav, paceliet, lūdzu, savu roku pretim Dievam un pasakiet: "Kungs Dievs, apvieno mani ar Tevi, apvieno mani ar Tevi." Lai Dievs tevi svētī, brāli. Lai Dievs svētī tevi, tevi un tevi, jā. "Apvieno mani ar Tevi, Kungs." Jā! Ak vai!

Valstis šķeļas, Israēls mostas...

132 Paskatieties uz Izraēlu, apvienojušies. Israēls ir sabraucis no visas pasaules, lai apvienotos, apvienotos kopā, un tagad viņi ir valsts. Viņi ir apvienota valsts, viņiem ir savs karogs, sava nauda, sava armija, viss; tas, kas viņi bija agrāk, viņi ir tagad. Israēls ir apvienojies, Roma ir apvienojusies, draudze ir apvienojusies. Un Līgava apvienojas, āmen, un tuvojas tā lielā apvienošanās. Kas tas ir?

Viss virzās uz to Zīmi, uz to galveno Zīmi, Jēzus un Viņa Līgava apvienojas kā viens.

133 Tēvs Dievs, dāvā šīs svētības, kuras es lūdzu šiem cilvēkiem, un lai mēs esam apvienoti ar Tevi sirdī un garā, kad viņi paceļ savas rokas, vēlēdamies to. Kungs Dievs, attīri mūs un padari mūs par Taviem; dāvā to, Kungs. Viss, ko mēs mākam un varam – tas ir prasīt. Un vēl, Tu sacīji, ka, ja mēs paprasīsim un ticēsim, tad mēs saņemsim; es gaidu to, Kungs. Pateicos Tev Jēzus Kristus Vārdā. Āmen.

Viņu mīlu es, Viņu mīlu es,
Jo Viņš pirmais mani mīlēja
Un glābšanu man Golgātā
Viņš nopirka (Āmen. Ak vai!)

Klau, Līgavainis nāk!
Es izdzirdēju pusnakts saucienu!
Mēs augšup iesim līdz ar saucienu
Un debesīs mēs Viņu satiksim.

Esi nomodā un lūdzies, brāli.
Lai tavu kroni neatņem neviens,
Jo remdenie un atkritēji
Kāzu drēbēs netērpsies.

134 Tā tas ir. Būsim gatavi šim pusnakts saucienam. Tas atskanēs tādā stundā, kad jūs nedomājat. Atskanēs sauciens, tas nebūs neticīgās pasaules vidū; tas būs noslēpums, tas būs ticīgajiem, kuri to gaida. Vai redzat, kā zvaigznes nostājas vienā līnijā? Redzat? Ko tas paveica? Precīzi to pašu, ko tas izdarīja pirmajā reizē. Saprotiet, lūk, kur mēs atrodamies, parādās zīmes.

Mēs redzam Viņa Atnākšanas zīmes,
Redz, vīģeskokam lapas zaļot sāk.
Valstības Evaņģēlijs ir atskanējis katrā tautā.
Mēs tuvu esam, beigas jau ir redzamas.
Tad priecīgi mēs Viņa atnākšanas vēstījumu skandēsim.

135 Vai pareizi? Ak, pasludiniet Viņa svētīgās atnākšanas vēstījumu! Lūk, kas mums ir jādara. Sakiet visiem: “Esiat gatavi, esiat gatavi satikt Dievu.” Āmen! Es Viņu mīlu. Ak, kā es Viņu mīlu!

Tagad piecelsimies kājās. Kad mēs sveicināsim viens otru, pastiepsim roku un pasveicināsim kādu, un pateiksim:

Līdz... (paspiediet rokas) ...mēs tiksīsimies!

Mēs tiksīsimies pie Kristus kājām.

Līdz...

Atcerieties, varbūt tu tiksī pasaukts. Mūsu nākamā tikšanās var būt pie Viņa kājām.

Dievs lai ir ar tevi, līdz mēs tiksimies!

136 Un tā, vienkārši aizdomājieties, pirms mēs atkal tiksimies, pirms mēs tiksimies svētdien no rīta vai arī trešdien vakarā, varbūt būt ka...negaidot kāda vairs nebūs. Tā viena vairs nav, viņš ir aizgājis. Ak, aizdomājieties, ja vairs nebūs tava vīra vai nebūs tavas sievas, un nebūs Džona sievas, bet tur vairs nebūs bērnu. Viss notika (kas notika?), tad tu esi atstāts!

Ak, kādas raudas un brēkšana, kad zudušie par savām beigām izdzirda,

Tie kļiedza uz klintīm un kalniem (kā Israēls, kad devās atpakaļ pilsētā, templī).

Un lūdzās tie, bet lūgšanas par vēlu skanēja. (Viņi noraidīja Vēstījumu.)

137 Ak, brāli, nekad nedari to! Lai ko arī tu nedarītu: stāvi drosmīgi par to lietu! Tieši tā!

Un tā, līdz mēs tiksimies, lūk, ko mēs darīsim:

Paņem Jēzus svēto Vārdu,
Lai Tas tevi sargātu;
Dzirdot ienaidnieka draudus,
(Ko tad jūs darīsiet?)
Lūdzot atkārti šo Vārdu tu.

Jēzus Vārds salds ir man,
Prieks līdz Debesīm lai skan!
Jēzus Vārds salds ir man!
Prieks līdz debesīm lai skan.

Tagad nolieksim mūsu galvas, kamēr dungosim:

Jēzus Vārda priekšā galvas lieksim,
Un pie kājām kritīsim,
Un par ķēniņu Ķēniņu Debesīs to kronēsim.
Kad mūsu ceļu noslēgsim. (Reiz tas notiks.)

Jēzus Vārds salds ir man,

Lai Dievs ir ar jums, līdz mēs tiksimies.

Prieks līdz Debesīm lai skan;
Jēzus Vārds, salds ir man!
Prieks līdz Debesīm lai skan.

Apvienošanās laiks un zīme

(The Uniting Time And Sign)

Šo svētrunu brālis Viljams Marions Branhams sludināja 1963. gada 18. augustā Džefersonvilā, Indiānas štatā, ASV. Ieraksts ar numuru 63-0818 ilgst 1 stundu un 19 minūtes. No angļu valodas uz latviešu valodu tulkots 2022. gadā.